

ledes at den Trafik, der tilsigtes opnaaet i de Andragender, der er indsendte her til Rigsdagen, kan blive etableret hurtigst muligt fra Frederiksberg Station, og dernæst, at den højtærede Minister med sine sagkyndige hurtigt tager det Spørgsmaal op, hvorledes det skal blive muligt at besøge Trafikken paa Københavns Banegaard tilfredsstillende, naar denne en Gang skal anvendes i sin fulde Udstrækning og Holte-, Klampenborg- og Nordbanegaardens skal nedlægges. Det staar for mig saaledes, at det ikke kan lade sig gøre, saaledes som Baneordningen vil blive, og den højtærede Minister, der beklædte Embedet som Minister for offentlige Arbejder i Fjor, erklærede jo ogsaa, at det stod for ham som uundgaaelig nødvendigt, at man maatte komme til en Udvidelse. Jeg henstiller til den højtærede Minister, mens Tid er, at kræve af Frederiksberg Kommune 1 Mill. Kr. og af Københavns Kommune 1 Mill. Kr. og saa stille Forslag her paa Rigsdagen om, at de smaa 2 Mill. Kr., som mangler, maa blive bevilget til at gennemføre Baneordningen, saaledes som den oprindelig var projekteret, med forskellige Banegaarde. Uden dette gaar det ikke; det lader sig forudse. København vil ellers fremtidig kun faa Banestationer liggende paa tilmed saa temmelig afsides Steder som den nye Hovedbanegaard og Østbanegaarden. Ganske vist kommer der ogsaa en Station ved Nørrevold; men f. Eks. paa de store Trafikdage, paa Søndage, hvor Københavns Befolkning i stort Omfang tager i Skoven, vil det være umuligt at benytte denne Station i større Udstrækning, fordi den kun bliver indrettet til Befordring af Passagerer, men ikke f. Eks. til Befordring af Cykler eller Barnevogne. Folk, der bor langt ude paa Nørrebro, skal altsaa den lange Vej enten til Vesterbros eller Østerbros Banegaard, hvad der for større Familier, hvis de overhovedet kan komme med Sporvognen, tilmed er en stor Bekostning. Det vil blive til Fordel for andre Institutioner, maaske til stor Fordel for Slangrup-Banen, om Københavns Trafikvæsen saaledes viser sig utilstrækkeligt, naar vi en Gang skal til at tage det nye Apparat i Brug. Bedre var det at være en lille Smule forudseende. De smaa 2 Mill. Kr., der er Tale om for Statens Vedkommende, vil rigeligt betale sig. Det er en Kendsgerning, som viser sig atter og atter, at jo flere Steder man giver en stor Befolkning Lejlighed til at stige paa Banen, i desto større Grad bliver Banevæsenet anvendt. Disse Spørgsmaal vilde jeg gerne henstille

til den højtærede Ministers — jeg har ikke noget imod at sige „højtærede“, som en Taler havde det forleden Dag, thi jeg hører Ministeren — Opmærksomhed og Velvillie.

**H. P. Hansen** (Sorø Amts 3die Valgkreds): Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) udtalte forleden Dag, at det ikke alene var Grundlovssagen, der havde været til Behandling paa Vælgermøderne, men at man ogsaa havde debatteret Spørgsmaalet om Skattelovene og Militærlovene. Man fik den Opfattelse, at det ærede Medlem mente, Debatten om disse Sager havde bidraget til, at Venstre havde mistet et stort Antal Repræsentanter ved sidste Valg, og jeg tror, den Opfattelse er ganske rigtig. Men naar det er Tilfældet, er det jo Venstres egne Handlinger, der har været medvirkende til det store Mandefald, som fandt Sted ved denne Lejlighed, og det maatte ogsaa, naar Venstre vilde tænke sig en Smule om, være Partiet klart, at det vilde gaa saaledes. Saa længe man kun kendte Forsvarslovenes Virkninger fra de militærbejstrede Taler, gik alt godt; men da først Byrderne kom, svandt Begejstringen, og man kom saa til det Resultat, at der maatte foregaa en Forandring. Jeg tror at turde forsikre det ærede Medlem og hele Venstre om, at der ude i Befolkningen er en stadig stigende Uvillie mod disse Love, og det er heller ikke saa underligt. Ved Hærloven af 1909 blev Tjenestetiden for Fodfolkets Sommermandskab ganske vist nedsat fra 180 til 165 Dage, og Venstre fremhævede med Rette det gode i denne Nedsættelse og anførte den som et Bevis paa, at Venstre ikke var noget militært Parti, saaledes som det var paastaet af de fæle Socialdemokrater; men man glemte at oplyse om, at samtidig med, at man saaledes nedsatte Tjenestetiden med 15 Dage, forøgede man Byrderne paa andre Maader. Foruden de 165 Dage skulde Mandskabet ligesom hidtil indkaldes 2 Gange 25 Dage; men saa føjede man til, at i det 9de—12te Værnepligtsaar skal Mandskabet endvidere indkaldes 1 Gang i 6 Dage, og for at det endelig skulde blive rigtig godt, bestemtes det yderligere, at mindst 1 Gang hvert 4de Aar skulde hele Mandskabet Øst for Store Bælt indkaldes til 1 eller 2 Dages Øvelse; samtidig slettede man den gamle Bestemmelse i Hærloven om, at en Mand, der har staaet i Hæren i 16 Aar, ikke kan indkaldes. Resultatet blev derfor ogsaa, at 20 Aar-